

er dreven vidt, og der er ogsaa andre Talere, der kunne drive den. Naar den ærede Ordfører (Holstein-Holsteinborg) vil læse Ændringsforslaget under Nr. 19, ser jeg ikke, at han kan komme udenom, at der tales om en Konfirmation. Thi hvad staar der? Der staar: „Jeg under tegnede vedkender mig den kristne Tro, hvorpaa jeg er døbt“. Jeg ved ikke, hvordan det ærede Medlem opfatter en Konfirmation, hvordan han vilde foretage en Konfirmation, hvis han selv skulde ordne den, hvis der da ikke blev brugt Udtryk, der ganske kom til at lyde som dette her. Jeg troede ikke, man skulde lege med Ordene, naar Talen var om den Sag; og hvis man tager det jævnt og direkte, maa dette, at *vedkende* sig sin Tro, dog vel være at staa i et personligt Trosforhold paa kristelig Grund. Hvad skulde det ellers være? Men den ærede Ordfører er maaske i Stand til at give mig et Svar paa dette Spørgsmaal, som jeg ikke havde tænkt mig i Forvejen. — Den ærede Ordfører sagde til mig, at jeg skulde dog huske paa, at hvis man ikke maatte byde sin Modstander Forslag, der gik imod denne Modstanders Opfattelse, kom man jo ingen Vegne. Den ærede Ordfører glemmer undertiden at anføre Forudsætningen for, hvad jeg har sagt. Jeg bemærkede udtrykkeligt til den ærede Ordfører, at han havde sagt ved første Behandling, at i den første Menighedsraadslov stod der, at den gjaldt, indtil en Lov om Kirkens Forfatning kom; og saa bebrejdede han den daværende Minister, at han ikke kom med den. Det var der ud fra, jeg sagde til den ærede Ordfører, at naar den ærede Ordfører kender min Stilling, synes jeg, at det er ret urimeligt at forlange af mig, at jeg skulde udsætte mig for lignende Bebrejdelser siden. Jeg vilde netop ikke være med til det, som er givet i Ændringsforslaget under Nr. 38, fordi jeg ikke vil være medvirkende til, at der fremkommer Forslag om Kirkens Forfatning. Dette kalder jeg et klart Standpunkt. Jeg synes, at den ærede Ordfører skulde give mig Ret i dette. — Angaaende Nr. 37 udtalte den ærede Ordfører, at man havde netop ikke villet skære det bort af Afsnit IV, som er det væsentlige i Lovforslaget. Jeg maa da atter bede den ærede Ordfører om at læse det

Ændringsforslag, som ogsaa den ærede Ordførers Navn staar under. Der staar udtrykkelig, at Afsnit IV træder ikke i Kraft, før noget andet sker. Altsaa, naar dette vedtages, skære vi det bort fra Lovforslaget, der er dets Kærne.

Johansen: Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Rambusch) mindede om Forhandlingerne i Fjor; jeg husker dem godt, og jeg mindes dem med Glæde. Der var den Gang virkelig Bestræbelser for at naa et Resultat, og jeg gør mig endnu nogen Fortrøstning til, at der, om end paa et senere Stadium, skulde kunne opnaas en Forstaaelse. Det er endogsaa saadan, at den ærede Ordfører (Holstein-Holsteinborg) trods det, at jeg med Styrke havde fastholdt Lovforslaget, dog nu kom med en Bemærkning om, at vi muligvis ikke vare hinanden saa fjernt, som det kunde se ud til. Det skulde glæde mig, thi for mig gælder det om, at der kommer et Resultat, og det vilde ogsaa glæde mig meget, om den ærede Ordfører kunde besinde sig til paa et senere Stadium at række en Haand ud til Forhandling, saaledes at vi kunde faa et Resultat.

Ordføreren (Holstein-Holsteinborg): Jeg skal ikke længe lægge Beslag paa det høje Tings Tid. Jeg skal blot indskrænke mig til overfor den højtærede Minister at udtale, at naar den højtærede Minister saa klart erklærer ikke at ville virke her til, at vi faa en Kirkeforfatning, da synes det mig og sikkert mange her i Tinget at være en klar Udtalelse om, at den højtærede Minister paa det Punkt ikke er i Overensstemmelse med Grundloven, som vi ikke kunne forstaa anderledes, end at den netop kræver det, og vi betragte det endnu som en Løfteparagraf, paa hvis Opfyldelse der ventes.

Maa jeg blot sluttelig sige til den højtærede Minister, at der har været Tale om at bruge stærke Ord. Den højtærede Minister brugte før overfor mig dette Udtryk, at det var *noget*, der var for alvorligt til, at man skulde lege med Ordene. Maaske have mine Ord mere end een Gang været ubehagelige for den højtærede Minister, det er ikke utænkeligt, men i alle Tilfælde kan jeg forsikre den højtærede Minister,